Danmark har brug for en udenrigspolitik, der går på to ben.
En udenrigspolitik, hvor vi konsekvent kæmper mod undertrykkelse af menneskets rettigheder, demokratiet muligheder og friheden. Men også, hvor vi ligeså konsekvent, principfast og beslutsomt, sætter ind mod årsagerne til undertrykkelse, fattigdom og usikkerheden i verden.
Forudsætningen for at beskytte mennesket mod overgreb, naturen mod ødelæggelse og sikre en tilværelse fri af fattigdom, er at styrke FN og det internationale samarbejde. Styrke det internationale retssamfund, hvor det er lovens magt og ikke magtens lov som hersker.
Det er derfor, vi har en international straffedomstol som retsforfølger krigsforbrydere. En Kyoto-aftale der bekæmper det globale miljøs ødelæggelse. En række traktater, der skal forhindre spredning- og produktion af masseødelæggelsesvåben.
Vi har set en Fogh regering, der trods sin korte levetid, har svigtet en mangeårig aktivistisk dansk FN politik til fordel for et passiv tilpasningspolitik overfor en ultra konservativ Bush regering, der ikke altid deler midler med os.
Med overlegen militær magt kan man vinde krige, men nødvendigvis ikke slutte fred.
Fred, mennesker drømme og tro på fælles fremtid, vindes kun med en langt bredere indsats end den militære. Det gælder i Irak, i konflikten mellem israelere og palæstinensere og freden i Afghanistan. Det gælder i kampen mod den internationale terrorisme.

Det er præcis derfor, at Socialdemokratiet efterlyser, at FN får en langt stærkere rolle i genopbygningen og den politiske proces i Irak. Netop fordi FN er alt andet en rå militær magt.

Det er derfor, at regeringens udenrigspolitik, er katastrofal, når man sender Danmark i krig udenom FN, verdenssamfundet og med et knebet flertal i Folketinget.

Det er derfor, at regeringens udenrigspolitik for ensidig, når man svigter den internationale indsats ved milliard nedskæringerne på udviklingsbistand til verdens fattigste mennesker, miljøet og indsatsen for fred og stabilitet.

Det er derfor, at Socialdemokratiet ønsker, at Danmarks udenrigspolitik skal været båret af udsyn og fremsyn, så der investeres ligeså intensivt i forebyggelse af krige, voldelige konflikter og forhindring af nye flygtningestrømme, som håndteringen, når skaden er sket.

Fogh regeringen tror muligvis på at nedskæringer på Danmarks internationale indsats giver kortsigtede indenrigspolitiske gevinster, men resultatet er desværre en langsigtet tragedie for fremtidige generationer.

Danmark har brug for en udenrigspolitik, der kan gå på to ben. Danmark er, på alle måder, et for rigt land til at føre så fattig en politik, som regeringen gør både herhjemme og i forhold til verden omkring os. Forsat god kongres!